

Menn lar fremmede kvinner kontrollere inntektene sine og vil bli økonomisk dominert. Den nye pengefetisjen kalles «findom» – og er like bisarr som den er farlig.

PENGE- SLAVENE

TEKST LINE TILLER
FOTO CASEY ANDERSON KELBAUGH
New York

● **Himmelen er rosa** denne ettermiddagen i New York da it-utvikleren Mike Peskoff (27), en spinkel mann i altfor stor frakk, forlater metrostasjonen i sur vind. Kulden er likevel ikke årsaken til at han småløper mot en minibank. Han skal, for noen fattige minutter, få møte sin «gudinne» i det blå neonlyset fra banken Chase.

Mike Peskoff har aldri fått et velmenende kompliment fra Taylor (25) fra Nord-Carolina. Han har aldri vært fysisk med henne. Men kvinnen med røde lepper og sølvring i nesen har kontrollert bankkontoen hans de siste ti månedene. Peskoff betaler henne for å eksistere, rett og slett. For Taylors del handler «findom», som står for finansiell dominanse, mest om å tilbakebetale studielånet. For ham er dette en dyr hobby, en farlig fetisj.

– Så. Kom igjen! sier Taylor. →

↓ Butikkmedarbeideren Taylor (25) (t.h) har jerngrep om inntekten til «pengeslaven» sin, Mike Peskoff (27). I venstre hånd holder hun godt rundt de 1000 kronene hun har fått av ham, bare fordi. Taylor driver med «finansiell dominans», og Peskoff elsker at hun kontrollerer ham.

→ Mens Peskoff fikler frem kredittkortet og subber mot minibanksentralen med en rosa lenke rundt nakken, kikker folk i køen sakte opp fra mobilene sine. Noen smiler nølende, flest unge jenter. Andre virker brydd, flest middelaldrende menn.

Taylor peker mot «100 dollar»-symbolet, hennes minstebeløp for å stå opp av sengen. Ofte krever hun fem ganger så mye. Maskinen teller. Peskoff setter seg på kne. Han løfter tusen kroner i været, før Taylor griper sedlene med sine nylakkerte gullnegler.

– Flink gutt, sier hun og rusker ham i håret.

Det var det. Et slikt kortvarig «cash meet», eller kontant møte, gjentar seg flere ganger i måneden. Mike Peskoff blir tent av makten Taylor besitter, og har derfor utstyrt henne med 25 prosent av inntektene sine i år. Penger skifter altså hender, uten at noen, som Peskoff presiserer, holder en pistol mot tinningen hans. Likevel er det store spørsmålet når det kommer til findom: *Hva i helvete?*

Elskerinnen og pengegrisen. Ifølge en rekke profesjonelle findom-kvinner DN har snakket med, får vi vite at finansiell dominasjon ofte innebærer gifte familiemenn i 40-årene som sender penger og eksklusive gaver til ukjente, autoritære yngre kvinner. Damer de mener er i en annen liga enn seg selv. Mennene møter disse kvinnene på nett. Store og små pengebidrag sendes digitalt via PayPal, Google Pay og andre mottaksløsninger. Transaksjonene skjer også internasjonalt, uten møter i virkeligheten. Alle former for kroppslige eller materielle gjenytelser for betalingene er uansett uaktuelt.

Findom-kvinnene vi møter forteller at fenomenet, i løpet av de siste par årene, har blitt løftet fra BDSM-miljøer i kjellerklubber, hvor profesjonelle dominaer har tatt seg betalt for pisking, spytting og latterliggjøring, til en subkultur som brer kraftig om seg på nettet, og spesielt plattformen Twitter. Der blir det nå publisert cirka 300 nye meldinger med hashtaggen «findom» hver time. Et enkelt søk på Twitter viser at fenomenet synes å eksistere både i USA, Europa og Asia – til og med i Norge. I kulturer hvor kroner og øre nærmest i seg selv har blitt fetisjert, og har stor maktverdi.

↑ – For ett år siden kom en fyr på fest og sa: «Du er nydelig, har du vurdert findom?». Da han forklarte at han ville betale meg for å kontrollerte pengene hans, sa jeg bare: «Hva snakker du om?», ler Rue (30), som i dag har fem dedikerte pengeslaver fra Russland og USA. Flere gift, med barn.

← Aviva får fotmassasje av en «slave» etter at han har vasket leiligheten hennes i Brooklyn. Fotmassasje eller annen kroppskontakt er ikke vanlig i miljøet.

Jeg kjenner helt ærlig en slags kjærlighet til dem, men absolutt ingen attraksjon.

AVIVA (32)

↓ Kvinnene kjøper ofte egne simkort for å ha kontakt med de mennene de kontrollerer livene til. De oppretter egne bankkontoer. Noen har sikkerhetsvakter om man møtes i virkeligheten. Aviva «lar noen menn få lov til» å vaske leiligheten hennes.

I motsetning til appene Instagram og Tinder, hvor gullgraverne visstnok også opererer, er Twitter offisielt sexarbeidervennlig og kansellerer derfor ikke regelmessig profiler som åpenbart er økonomisk eller erotisk drevet. I denne verden betaler også menn til menn og kvinner til kvinner, men det er definitivt flest kvinner som kaller seg «elskerinne» eller «gudinne» og leter etter en mann som kaller seg «pengegris» eller «kontantslave». Damene, som ser ut til å være mellom 20 og 35 år, viser innimellom hele ansiktet i nettprofilen, men oftest viser de fingeren. Og legger gjerne til: «Fuck you, pay me».

«Cash meet» i Pilestredet. – De vil vi skal være slemme mot dem! sier norske «Stina» (21) til DN via et Skype-intervju fra morens kjøkkenbenk i Oslo. Ingen i familien vet, så hun vil være anonym.

Stina har runde, nesten animerte trekk og jobber på en omsorgsbolig. Nylig opprettet hun en Twitterkonto tilrettelagt karakteren «bortskjemt bitch med høye forventninger». En av de mer populære «du kan aldri få meg»-fantasier.

– Jeg går i joggegensere, men må jo fremstå som en *classy motherfucker*. Ellers er findom helt sykt enkelt! I løpet av to måneder har jeg tjent 30.000 kroner fra rundt 30 fremmede menn fra både Norge, Sverige, Polen og England, sier Stina som oppdaget fenomenet gjennom sommerens tenåringsdrama på HBO, «Euphoria».

Ingen vet eksakt hvor Twitter-«reglene» kommer fra. Men relasjonen mellom en «finsub», en *finansielt submissiv*, og en «findomme», en *finansielt dominant*, begynner alltid med en innledende «hyllest» til kvinnen(e) han velger. Denne engangssummen, som hun setter, rangerer fra 250 til mange tusen kroner.

– Jeg tar 25 dollar for å begynne kommunikasjonen, via Twitter sin meldingstjeneste. Men noen betaler bare, også hører jeg ikke fra dem mer, sier Stina.

Mens enkelte finsub-er ønsker livslange forhold, noen vil signere gjeldskontrakter og være under kvinnens totale kontroll. Av og til gir de fra seg pinkoder.

Etter den innledende hyllesten spriker forretningsstrategiene til damene. Noen presenterer ønskelister linket til Amazon med dyre parfymer, silkelaken, pc-er og jakker, gaver de får tilsendt av ukjente. Andre legger ut regninger fra hotellopphold, manikyrtimer eller bare en kopp kaffe og krever at en av følgerne betaler tilbake «utlegget». Norske Stina lokker til seg nye følgere ved å publisere gamle sminketunge bilder av seg selv, skriver ting som «*beg me to take your money*» og frister med naken hud fra mage eller skulder. Dette bruker hun 45 minutter på, og så ler hun, bokstavelig talt, hele veien til banken.

– Jeg har bare hatt ett «cash-meet», utenfor en minibank ved Pilestredet i Oslo. Jeg fikk 1000 kroner fra en studentfyr som så helt «Ola nordmann» ut med kortklipt hår og ryggsekk, sier Stina.

– Jeg ba ham kysse føttene mine, fordi det er visst litt av greia. Men jeg fniste inni meg, dette er jo et helt snålt opplegg, sier Stina som er blitt tilbudt betalt flyreise til Østerrike, for å motta kontanter.

Men selv om det er «deilig å få råd til en Iphone 11», ønsker hun ikke å dra strikken så langt.

– Det kunne jo blitt litt farlig.

Like etter kveldsmøtet i Oslo fikk Stina tekstmelding fra studenten: «Jeg har aldri vært så nervøs og kåt i hele mitt liv».

Pensjonsparingen din, og meg. Enkelte kvinner velger å beholde all kontakt digitalt. Men å «gjemme seg på nett» synes Aviva (32) fra California, en selv-sikker brunette med oppstoppnese, blir uproft. I tillegg til å møte menn i nabolaget, noen ganger i samspill med en findomvenninne, såkalt «double-domme», drar hun også på «turné» rundt om i USA for å samle inn penger, til boligkjøp.

– Findom er ikke, som mange tror, en måte å tjene raske penger på. Om du ikke skjønner psykologien bak, slenges du kjapt av karusellen, sier Aviva, som var en fattig kunststudent for fem år siden, men som nå forteller hun mottar 100.000 dollar i året.

I tillegg til kontorjobben i New York lar Aviva menn «få lov til» å bære handleposene hennes, mens hun shopper med *deres* bankkort. Noen menn gjør seg også «fortjent til» å vaske leiligheten hennes.

– Jeg finner ut hvordan hjernen hans funker, hva han liker og bruker enormt mye empati for å spille på de riktige knappene. Samtidig består denne jobben i å bygge opp et image, promotere meg selv, sette opp lys, pushe oppdateringer på sosiale medier, ta bilder og videoer hver dag og lager nettsider. Det tar masse tid og energi, sier Aviva.

Hun blir daglig kontaktet av nye menn.

– Hvem er de?

– Ofte middelaldrende privilegerte hvite menn med mye ansvar på jobben. De sikler etter å få være underlegne. De vil gi fra seg kontroll. Flere søkkrike Wall Street-menn er kunder av meg, mange er advokater, leger og folk i den kreative bransjen.

Aviva kaller seg en «ekte» dominant, som velger færre, men trofaste «klienter», fordi hun virkelig *bryr* seg om mennene hun spytter i drinken til.

– Jeg kjenner helt ærlig en slags kjærlighet til dem, men absolutt ingen attraksjon, sier hun og grøsser ved tanken.

– Hvilket forhold har dere egentlig? →

→ – Vi diskuterer deres spisevaner og mentale helse. Jeg motiverer dem til å stige i karrieregradene og er selvfølgelig opptatt av hvor mye de tjener og hvordan de bruker pengene sine. Jeg styrer deres økonomibruk og lager strenge budsjett i samarbeid med dem. Jeg sørger for at de sparer til pensjon og har råd til å leve, i tillegg til å betale meg i så lang tid som mulig, sier hun.

Det ligger altså en viss bisarr etikk bak arbeidet hennes, men hun synes hverken synd på slavene, eller føler hun utnytter dem ved å bare ta fra dem inntekten.

– Tenk på alt gratisarbeidet kvinner gjør, og har gjort, for menn via emosjonelt arbeid. Vi lytter, vi følger opp, vi bærer deres barn. Vi finpusser stadig på både hjem og oss selv. Samtidig holder vi ut med seksuell trakassering og uønsket oppmerksomhet på gaten eller arbeidsplassen. Det *burde* koste dem.

Det fruen vet. Den britiske maskiningeniøren Bobby (47) er godt gift. Han har to voksne barn, tjener 115.000 dollar i året og har fløyet inn til Manhattan fra Nord-England for forretningsmøter i fem dager. I går var han på shopping med Aviva, for første, men ikke siste gang. Han kjøpte et rødt undertøysett til henne. Og et stuepikeantrekk til seg selv.

– Blonder er jo mer sexy enn dagligvarer, men jeg kjøper alt Aviva måtte ønske seg. Det viktige er å gjøre henne glad og livet hennes enkelt, sier Bobby som har møtt 50 kvinner over flere landegrenser siden han oppdaget findom på Twitter for fem år siden. Alltid ansikt til ansikt.

– Mitt årlige findom-forbruk ligger vel på 6000 dollar, sier Bobby.

Han beskriver sin oppvekst som «helt normal», med sparsomt og fornuftig pengebruk. Han var 16 år da han via en sextelefonlinje oppdaget dragingen mot sterke kvinner som ydmyket ham på ymse vis, noe som passer godt med Avivas trang til å manipulere folk.

Bobbys ektefelle gjennom 25 år aksepterer fetisjen hans, selv om det aldri avsløres hvor mye av husholdningsbudsjettet som forsvinner.

– Dette handler om utveksling av makt. Vanligvis er vi så forsiktige med penger, og her gir jeg et overmenneske, en kvinne, full kontroll. Det gir meg seksuell nytelse å bli flau over at hun bare tar pengene mine. Hun føler kanskje ikke den samme nytelsen, men jeg vet hun i det minste blir lykkelig over å få penger, sier Bobby.

Selv om de blir enige om en sirkasum før møtene, ligger mye av spenningen i å ikke vite eksakt hvor mye hun kan finne på å trekke.

– Sist makset jeg uttaket for kredittkortet mitt. Og jeg så at Aviva kunne se ytterligere kort i lommeboken min, men hun valgte å ikke påpeke det. Mange forsøker å skvise deg for alt du har, men Aviva vet at en fattig slave ikke tjener noen, sier Bobby.

Pervertert feminisme. I et kapitalistisk samfunn er penge-fetisjer uunngåelig. Men findom er farlig, sier en av verdens fremste sexologer og praktiserende terapeut, Gloria Brame (64). Hun har doktorgrad i menneskelig seksualitet, og skrevet flere bøker om hvordan fetisjer fungerer.

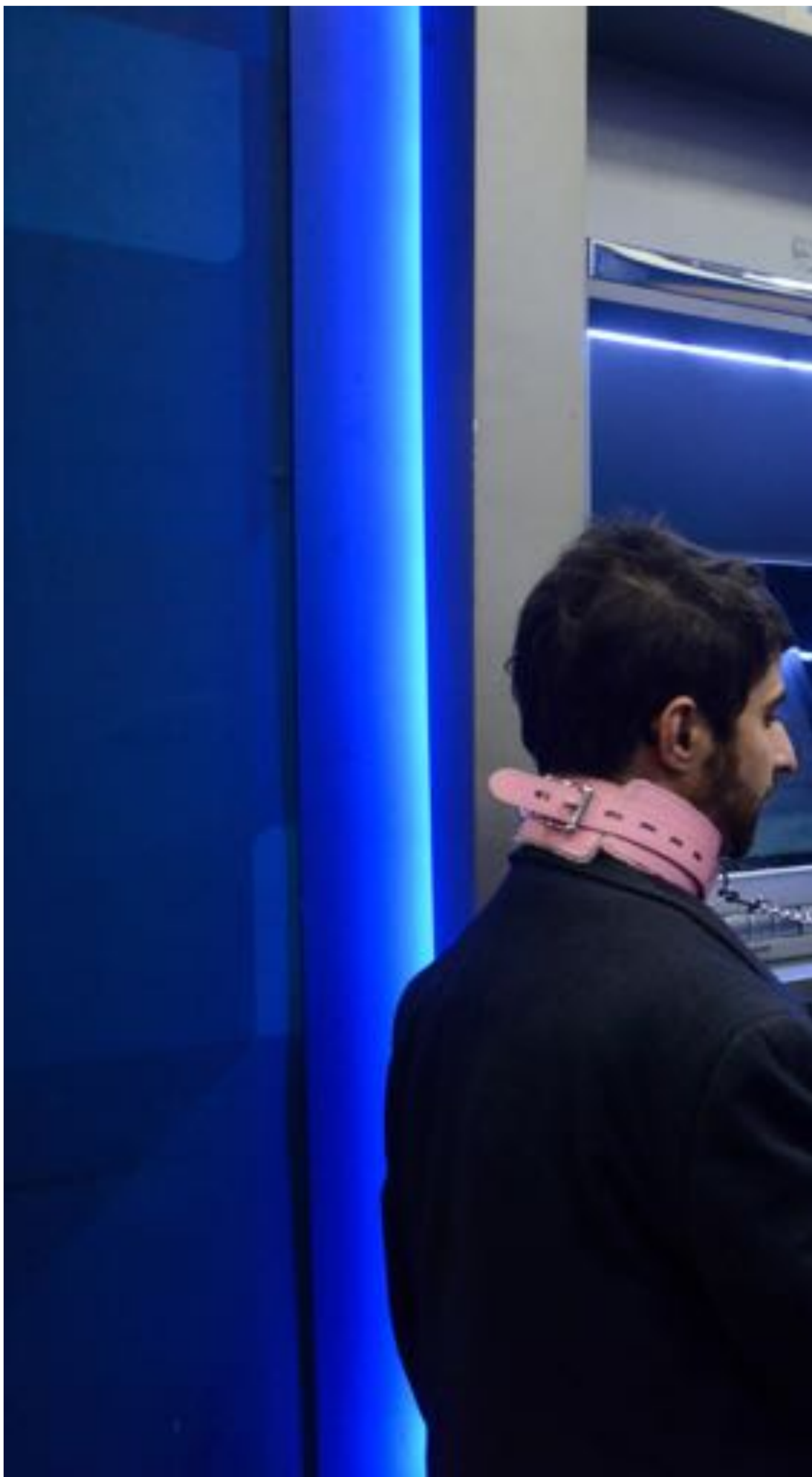
Hun sammenligner findom med spillegalskap, men at ingen gjøres oppmerksom på avhengigheten.

– Findom har generelt lite respekt i BDSM-miljøet. Det er ille at man fyrer opp under folks skam. Å spille ut en fetisj skal vært sikkert, sunt og med samtykke, og kanskje samtykker mennene, men i bunn og grunn er dette utpressing, sier Brame, som behandler findom-avhengige i sin praksis.

– En klient tok barnas arv. Jeg hørte om en som stjal 200.000 dollar fra jobben sin, mistet ekteskapet og havnet i fengsel, sier Brame.

Hun mener majoriteten av findom-kvinnene er grådige, og at mennene burde finne seg en psykolog.

– Men folk vil ikke sitte triste på et kontor og jobbe med seg selv, de vil ha sin orgasme og sin fantasi. De blir fanget i kickfølelsen de søker når de blir mishandlet, og man får sjelden snakket dem ut av dette. Selv om ingen *har sex*, handler det om sex, for *mennene*. De masturberer til ideen om økonomisk kontroll, derfor kalles dette «sexarbeid», selv om kvinnene ikke «gir» sex, sier terapeuten. →

↑ Et par ganger i måneden møter Mike Peskoff sin «gudinne» til et fem minutters «cash meet» ved en minibank i New York. Han tar ut en sum hun bestemmer, setter seg på kne og overleverer kontantene. Før hun forlater ham. «Findom», som fetisjen heter, er absurd, men brer om seg i rasende fart.

Hun føler kanskje ikke den samme nytelsen, men jeg vet hun i det minste blir lykkelig over å få penger

BOBBY (47)

→ - De fleste kundene mine er hvite rike menn i 40-årene. De kontrollerer jo mesteparten av velstanden i den vestlige verden i dag, så noe av balansen blir opprettet når de bærer shoppingposene mine, og betaler for det jeg måtte ønske meg, sier Aviva (32), her på 5th Avenue med en av sine slaver.

Dagens kvinner trenger penger, og noen vil se på findom som ren magi. Men det er en pervertert form for feminisme

GLORIA BRAME — sexolog og terapeut

→ - Følelsen av et stadig dunkende hjerte, kaldsvette og blod som forsvinner fra hodet. Er du livredd, eller bare veldig kåt, spør helstidsdomina Danielle Blunt (30), som holder menn på tå hev via telefonen, fra sofaen hjemme.

→ – Fins det noe positivt ved findom?

– Nei, fordi *han* blir kilden til *hennes* inntekt, og gjør atter kvinnene til deres slaver, ikke motsatt. Dette gjenforteller bare lærdommen om at menn er kilden til penger, heller enn ekte arbeid.

– Så findom har ingenting med feminisme å gjøre?

– Dagens kvinner trenger penger, og noen vil se på findom som ren magi. Men det er en pervertert form for feminisme. Du bør jo betale dine egne regninger! Skap din egen karriere og ikke melk menn for pengene sine! Ikke lokk de desperate og sårbare, med mindre du gir dem en verdi, sier Brame.

– Som?

– Gi dem noe annet enn en orgasme, for det kan de få overalt.

– Burde findom bli ulovlig?

– Nei, og ingen menn ville saksøkt uansett. Men jeg synes synd på dem som blir svindlet.

Knivangrep. Det finnes de som jakter på kvinnelige «findommes», for å true eller skade dem. Derfor avstår flere kvinner i denne reportasjen fra å oppgi etternavnet sitt. De passer på å aldri sette seg i en bil, kjøper egne sim-kort for slavekontakt og betaler gladelig 50 dollar til en kompis for at han stiller seg bak et hjørne når de møter menn.

– Jeg bruker alltid sikkerhetsvakt, og deler GPS-posisjon med noen jeg stoler på, sier den selverklærte luksus-findommen Rue (30) fra Miami.

– En venninne av en venninne fikk ansiktet sitt kuttet opp med kniv da hun møtte en fin-sub til «cash meet». Så mine slaver må alltid ta med seg id-kort første gang vi møtes, så jeg kan vite hvem jeg har med å gjøre, sier Rue.

Hun har på seg en pelskåpe, en sub-finansiert gave. Slik 35 prosent av garderobeskapet hennes er, fylt med

Gucci, Chanel og Louis Vuitton. Hver fredag får hun tilsendt 500 dollar fra en av sine fem forretningsmenn.

– Jeg orker ikke folk som sender 25 dollar i hyllest. Før jeg overhodet sier hei, skal jeg ha 500 dollar. Slik garanteres jeg at de er dedikerte, og jeg kan opprettholde min dekadente stil, som de elsker.

Firmahemmeligheter. – Miljøet i Norge er ikke stort. Jeg har vel møtt seks norske jenter på syv år, men damene tar for enkelt på det. De er ikke flinke nok til å skape en relasjon til meg som slave, sier «Geir», en stålmontør fra Telemark. Han har totalt gitt bort 85.000 kroner, helst til kvinner i høye hæler, så de bokstavelig talt ser ned på ham.

– En gang tok jeg ut 1100 kroner i en minibank til ei som var skikkelig frekk i kjeften og så bare stakk. Kone og barn vet ikke om dette, selvfølgelig. Og jeg unngår felleskonto, ellers hadde det aldri gått, sier Geir.

– Hva liker du med findom?

– At jentene tar kommando, så jeg får sluppet av. Hjemme må jeg bestemme alt, fikse gressklipper, skifte vindu og bygge vegg. Det er deilig og spennende at damen tar styringen, sier Geir.

Han synes det er vanskelig å skulle dele den kinky siden av seg med ektefellen.

– Det hadde blitt kleint, sier Geir.

– Bruk av penger har et aspekt av tabu. Vi er jo opplært til å ikke gi dem fra oss, sier Danielle Blunt (30), heltidsdomina.

Hun mener bakgrunnen for finsub-enes gavmildhet kan skyldes at de går på tå hev hele dagen, i frykt for å plutselig miste månedslønnen sin.

– Følelsen av et stadig dunkende hjerte, kaldsvette og blod som forsvinner fra hodet. Er du livredd, eller bare veldig kåt? sier Blunt som brukte strykejern for å rette ut lommepengene sine som barn og var Halloween-utkledd med pisk allerede som tenåring.

– Blir du selv tent av å motta penger?

– Penger er erotisk. Og ja, jeg kjenner det fysiske. Begge blir nok opphisset av en utradisjonell utveksling av maktbalanse. Menn har jo historisk sett hatt mest tilgang til kapital, så at de gir penger, frivillig, til en kvinne, mot ingenting, er et sexy rollebytte, sier Blunt.

Hun forteller at enkelte også liker tanken på at «dommene» vet noe de ikke burde.

– Mitt moralske kompass tillater ikke dette, men enkelte kan finne på å fortelle oss firmahemmeligheter eller svært personlige ting for å henge over hodet deres om de ikke betaler, sier Blunt.

– Utpressing?

– Ja, og det er jo ulovlig, men det er tanken eller fantasien om det som kan være pirrende.

Bøter for historien. Etter at Taylor mistet jobben, googlet hun «hvordan tjene penger som kvinne på nett». Da det første sjokket, og latterkulen, hadde lagt seg over findom-oppdagelsen, innså hun noe.

– Ingen kvinner får betalt for å sitte i en bar, men baren tjener penger på mannlige kunder som kommer på grunn av oss. Samfunnet tjener penger kvinner, men om vi tar kontrollen og setter en prislapp på vår seksualitet, så er det et problem? Jo, jenter får en drink påspandert i ny og ne, men oftest kommer menn vinnende ut av økonomiske situasjoner. Det må forandres. Jeg vil endre kvinners liv med findom, sier Taylor.

Den tidligere motestudenten selger babyklær for Gap, og er findom-mentor for over ett tusen svarte kvinner i hennes nystartede Black Domme Sorority. Hun lærer dem å tyne penger ut av menn, enten de velger en sadistisk eller sensuell fremgangsmåte. →

→ – Fins det nok «pengegriser» for alle?

– Absolutt, de eksisterer over hele verden og findom vokser kraftig hver bidige dag, sier Taylor. De fleste sub-ene hennes er hvite menn.

– De tilbakebetaler meg, en svart kvinne, for alt det forferdelige deres folk gjorde mot oss under slave-tiden i USA. De justerer for historien, kan du si, sier Taylor.

Hun har over 16.000 følgere på Twitter og mottar 6000 dollar på en god måned. Hun har en som automatisk tar seg av alle Uber-kvitteringene, en annen som vil snakke politikk over telefon, samtidig som han hvert tiende minutt sender henne 50 dollar. Den loggførte inntekten skatter hun av, men ikke kontanter eller gavene.

– De fleste skatter ikke overhodet, sier Taylor.

En kvinne DN snakker med sier rett ut at hun har «cash tytende fra soverommet», og må finne en måte å hvitvaske dem på.

Nytteverdi. Bjellene fra en utkledd julenisse kimer ved Union Square da «Tom», en 32 år gammel mellomleder i et it-selskap, dukker opp under Bank of America-skiltet. Hver gang Aviva møter en penge-slave, gjøres det i banken vedkommende har et kundeforhold til. Aviva er altså sjenerøs nok til å la fyren spare et par kroner i uttaksgebyr.

Tom er en jovial, skjeggete kar fra sørstatene, kledd i allværsjakke. Han vil være anonym. Ingen vet han har «vippset» Aviva 25 dollar i uken i snart to år. Tom smiler skjelmisk når Aviva ber ham kysse de knyttede lærskoene sine. Han flater seg umiddelbart ut på den kalde, våte asfalten og tar ikke fem øre for å oppholde seg der nede en stund. Folks handleposer krasjer inn i hverandre.

– Ta ut 200 dollar, du, sier Aviva.

Tom spretter opp. Han kjenner ingen varm pirring av selve overleveringen, men heller en euforisk følelse av å være til nytte, «gjøre sin plikt». Han liker ideen om at han er «en høflig fyr», en «klassens nerd», som gjør en vakker dame glad.

Snart skal Aviva haste videre, men først krever hun fotmassasje. Samt at Tom barberer hodet til neste møte. Hvis ikke truer hun med å kutte all kontakt. Tom puster kjappere, blikket flakker. Han både liker og misliker oppdraget.

– Relasjonen mellom oss handler om kjemi, mer enn selve pengene, sier Tom, mens Avivas fot ligger i fanget hans, under bordet på en kafé.

Aviva kjefter fordi han masserer feil tå.

Det smarte kjønn. Hun guider ham i riktig retning i livet. Han sørger for at huset hennes er rent. Tom og Aviva har et «kvinnestyrt forhold», ifølge ham.

– Kvinner er jo smartere enn menn, de vet hva som er best. Jeg har sett det i andre parforhold, og hos mamma og pappa. Stereotypisk sies det at menn er logiske og kvinner følelsesstyrte, men grunnen til at kvinner blir opprørte er jo fordi menn tar dumme beslutninger, sier Tom.

Han støtter kvinnelig overherredømme.

– Mange menn oppdager nå at deres tid som «konger på jorden» er over. Spesielt hvite menn er sinte, men snart vil også de akseptere at kvinner er mer rasjonelle og ikke tilegner seg makt ved å være slemme og hevngjerrige, men som beherskede matriarker som vil geleide samfunnet til et bedre sted, sier Tom.

– Ønsker du deg en kjæreste?

– Jeg har forsøkt «normale» forhold, og det er så mye styr. Jenter svarer ikke på meldinger og vet ikke hva de vil, men det gjør Aviva. Mange i parforhold er

også redde for å være seg selv. Jeg har jo mine lyster, og diskuterer gjerne min fotfetisj med min gudinne, men aldri med en kjæreste, sier Tom.

Han nikker sakte for seg selv, som om han innser noe for første gang.

– På det viset føles forholdet med Aviva mer komfortabelt, ekte og tryggere enn noe annet.

Idet Aviva skal dra, kommer hun på at Tom har bursdag snart.

– Planlegger du å gi ham en gave?

– Han får være nær meg, sier hun og tar på seg hatten.

– Det er gave nok. ■

magasinet@dn.no

↑ – Enkelte kvinner kan finne på å si «gi meg alt du sparer til barnas utdannelse» eller «tilgang til felleskontoen du deler med din kone», men å blande inn andre folk er fullstendig uansvarlig og helt feil, sier Aviva. Her på et «cash meet» på Manhattan, hvor slaven Tom kysser føttene hennes. Et vanlig syn i findom-sammenheng.

Jeg bruker alltid sikkerhetsvakt, og deler GPS-posisjon med noen jeg stoler på

RUE (30)